

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. IV. Consideratio moralis & spiritualis circa id, quòd Jesus Christus non sit Persona humana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ipse sit persona divina, dici potest cum veritate, quod Deus sit, qui moritur in cruce. Ita, Filius DEI in propria sua persona mori voluit pro me in Cruce; eousque amavit me, ut magis me amaverit propria suâ vitâ.

O quantum oblectat hoc verbum, quantâque haberet vim

ad dissolvendum omnium corda in dulcorem, & in gratitudinis affectus, si capere id, quod nobis vult innuere possemus! sed altius ponderandum id foret, ac revolvendum diutius, tractimque, degustandum; & qui recogitet, quali est nemo.

ARGUMENTUM.

Consideratio moralis & spiritualis circa id, quod Jesus Christus non sit persona humana.

ARTICULUS IV.

Ad Philipp.
c. 2. v. 7.

Semetipsum exinanivit: Quomodo intelligis hoc magne Apostole, dum dicis, Filium Dei exinanivisse se, dum factus est homo? an dicere vis, annihilatam fuisse divinitatem? Sed probe nôsti, ipsum esse ens necessarium, æternum, invariable & recipere non posse vel minimam mutationem in divinitate sua, adeoque multò minùs posse annihilari.

Quomodo
intelligen-
dum sit, quod
Jesus Christus
sit exinanitus.

An ergò vis loqui de sanctissima humanitate? sed tam procul est ab eo, ipsam esse annihilatam, dum sublata est ad unionem personalem cum divinitate, ut potius ex adverso elevata sit ad tam sublime honoris fastigium, ut impossibile sit ipsi Deo, alterius illam attollere, quam fecerit. Quò alius carnem attolleret, non habebat. Si ergò dici non potest, ipsum aliqua depressum esse

S. August.

humiliatione, neque secundum Divinitatem, neque secundum Humanitatem suam; quomodo verum est, ipsum exinanitum esse, dum suscepit formam servi?

Apostolus tibi diceret: id esse, quò abscondit splendorem gloriæ suæ, omniumque divinarum suarum excellentiarum, velut si annihilatæ forent, ut abjectus appareret, & velut nihil oculis humanis.

Posses tibi adhuc responderi in alio sensu, magis forsan alieno ab intentione Apostoli, conformi tamen veritati Philosophiæ naturalis, quò annihilatus sit secundum personam suam humanam, cum ex illa habuerit nihil. Nonne annihilari hoc sit, non esse Personam! Adduc in medium omnes simul filios Adæ, videbis millones personarum: verum est, ipsos non æquali insignitos

ignitos fore nobilitate, nemo tamen ex ipsis erit tam miser, qui non exultat particularis quædam persona. Ille est talis persona, & iste ut ipse alter est talis persona: hoc pertinet ad unum talem, & illud est factum pro uno tali; unaquæque Persona suam tenet inter filios Adæ locum & ordinem. Veni ad Christum Jesum: quamvis ipse verus sit homo & filius Adæ, nihilominus dici potest, quod Persona non sit, id est, quod non sit persona humana. An major excogitari possit annihilatio, quam non esse personam? Nonne hoc est, ratione quâdam esse nihil? Et nonne fatendum est, ipsum hac in parte pauperiorem esse hominum novissimo?

Annihilari est non esse personam.

Psal. 21.

Hanc ob causam fortassis ipsemet nobis asserit Psal. 21. *Ego sum vermis, & non homo.* Et hoc non ideo, quod reverà non habeat omnem substantiam naturæ humanæ, sed quod non habeat personam humanam, possitque dicere in hoc sensu: Ego non sum persona inter homines, non teneo aliquem locum, sum nihil, sum velut vermis terræ, quem omnes suis conculcant pedibus.

An mirandum sit, quod nil unquam possederit in terris, nec bona, nec dignitates, nec honores, nec voluptates, quodque pauperiorem se declaraverit vo-

lucibus cœli, quæ suos habent nidos, & vulpibus sylvarum, quæ suas habeant foveas? Quando quis persona non est, capax non est ad aliquid possidendum: nam quidquid possidetur, ad aliquam pertinet personam; & Jesus Christus persona non erat inter personas humanas, quæ bonorum terrenorum tenent possessionem. Admiranda hæc exspoliatio superat adhuc illam vermium terræ; nam cum quilibet eorum sit substantia, quantumvis vilissima, suam habet substantiam naturalem. Et Jesus Christus substantiæ nihil habuit humanæ.

O mi Jesu! probè agnosco ^{Jesus fuit ita} modò, quâ ratione sit verum, ^{contemptus} quod exinanieris te inter homi- ^{& pauper,} nes ex amore mei! Eheu! Tu ^{quia persona} persona non eras; tu nihil un- ^{non erat.} quam possidisti in terra, ex eo, quod persona non esses. Tu nihili fuisti habitus, vilipensus velut nihil, postpositus Barrabæ; eò quod persona non esses: Immerfus fuisti ignominiis, absorptus opprobriorum barathris, tumulatus abyssu mortis sævæ ac infamis, confixus cruci inter latrones; eò quod persona non esses. O profundam annihilationem amabilissimi mei Jesu; qui te videret, qui te consideraret, qui te comprehenderet, quàm moveres efficaciter corda omnium!

Quan-

Quando lumen divinum affulgere incipit animæ, ostendit illi alio prorsus modo, quam mundus videat illas. Una præcipuarum maximique ponderis veritatum, quas ipsi manifestat, est, quod benè invenire Jesum Christum non possit, quam in nihilo omnium creaturarum. Ecce! cur ipsa annihilare se studeat, quantum potuerit in omnibus; non desiderat ipsa magnas dotes, splendidas non ambit actiones; etiam divinum concernentes servitium, probè gnara, omnia hæc sæpius magis vanos aucupari applausus, quam solius DEI honorem & gloriam, nunquamque magis glorificari ipsum, quam in annihilatione creaturæ suæ; contendit ipsa vivere in terra, quasi in veritate non esset persona. Jam quando ablata est ipsi persona, omnia ablata sunt ipsi, nihilque amplius ad ipsam pertinet, non bona, non facultates, non honores, non dignitates: nihil horum amplius prensandum mihi est, si ex vero affectu cordis mei persona amplius non sim; & nisi adnitar, hunc in me experiri affectum, quomodo dicere potero, quod Christianus sim, & verus imitator Christi Jesu, qui vivere voluit in terra ex amore mei, quasi persona non esset, quasi nemo esset?

Crederemus fecisse multum, si hucusque pertigissemus; nihilominus in hoc non omnis vertitur cardo: Siquidem potentes operationes gratiæ in animam, cui animus est committere se totaliter ipsius directioni, eousque se extendunt, ut, postquam annihilârunt ipsam totam, quoad exteriora, omnia quoque destruant interiora, exspoliandò ipsam pretiosâ bonorum spiritualium, quæ tanta cum sollicitudine coacervârat suppellectile, hoc est omni lumini & gustu sensibili, omni sapore spirituali, omnique consolatione divinâ. Et quando hæc omnia, quæ creata sunt, sublata sunt animæ; tunc invenit Deum purè in nihilo creaturarum omnium, tum exteriorum tum interiorum, gustâtque illum in fundo cordis sui, per experientiam sibi soli cognitam, quam explicare & declarare non possit, nisi quod certissima sit, sibi tantò melius esse, quantò plus est perdita in Deo, quin quidquam habeat, quam Deum solum.

O si quis vidisset opus Spiritus DEI in anima, quam deduxit usque ad metam perfectæ hujus annihilationis, ubi fit unio magis immediata, magisque perfecta totius sui ipsius cum Deo suo, ubi gustatur perfecta hæc societas, & sublimis illa pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, &

Q

omnem

Quomodo
Deus annihilat
animam.

Animæ volentes imitari Christum Jesum; conantur non esse personæ, sicut ipse non erat.

omnem saporem, & omnem intelligentiam cordis humani! Adeo stupenda est hæc felicitas, ut admirationem cieat ipsis Angelis, qui nunquam experti sunt omnia prodigia, quæ gratia Jesu Christi in animabus operatur.

Sed quàm paucas, quæ hucusque pertingant, reperire est animas. Plerique hominum, etiam eorum, qui student virtuti, hærent semper in exterioribus, contendendo, ut suam bene ordinent & moderentur vitam in exercitio bonorum operum, quin unquam, vel quasi unquam ingrediantur penetrabile cordis, tanquam regionem sibi prorsus incognitam: pauci sunt, qui primario vitam sectantur internam; & horum plurimi totam suam perfectionem in eo collocant, ut magnas acquirant cognitiones & sublimes affectus erga Deum, qui sanè bona sunt media accedendi ad Deum, sed non sunt Deus ipse; sunt pretiosa dona Dei, & excellentes creaturæ, sed non Creator ipse.

Quando est quæstio, quòd patii oporteat expoliationem horum omnium, & videre, quòd omnia hæc ingentia bona, & omnia hæc pretiosa dona DEI annihilata sint in anima, ut nihil relinquatur ipsi nisi Deus solus: O quàm pauci sunt, qui patiantur id, absque eo, quòd se opponant, & pertinaciter resistent

operationibus Spiritus Dei? Si quidem semper videre volumus, Quasi nemo semper cognoscere, semper gustare, semper sentire dulcorem gratiarum & donorum Dei, in quibus tantas invenimus consolationes. Itane? Ergo amplius non habeo nec lumina, nec gustum Dei? non amplius percipiam, quid operer in intellectu meo ad cognoscendum, & voluntate meâ ad amandum Deum, quem tam impensè amare desidero. Itane? aspiciam me in omnimoda evacuatione & expoliatione rerum omnium, in qua credere me volunt, quòd inveniam purè Deum, in jactura illorum omnium, quæ Deus non sunt? sed ex his omnibus video nihil. O quàm difficilis lucta, & terribilis mors est animæ, quando tolerare ipsam oportet hoc nihili & annihilationis interioris genus! Siquidem ipsa putat, omnia esse perditam, cum & ipsamet tota sit perditam in Deo, quin sciat, nec quid sit, nec quid faciat. Sed nunquam ipsi melius est, quàm in hoc statu.

Modicus hauritur profectus ex sermone de rebus spiritualibus factò cum personis, quibus inusitatum est hoc idioma. Medicus, qui non intelligebat magnum quid in mysteris vitæ interioris, non capiebat magnam voluptatem ex dictis, & quasi nihili pendebat, quod hauriebat auribus, sed

Pauci sectantur vitam internam,

sed semper intentus, quomodo argumentum colloquii sui magis
suae satisfaceret curiositati circa sensibile, interrogavit ipsum.

ARGUMENTUM.

*Quâ ratione formatum sit adorandum Corpus Jesu Christi in
virginali sinu Matris suæ.*

ARTICULUS V.

CUM voluerit DEUS, Filium
suum unigenitum esse ho-
minem, videtur mihi, inquiebat
Medicus, convenientius fuisse
dignitati hujus hominis, si im-
mediate formatus fuisset à ma-
nibus Dei, velut corpus primi
hominis, quàm nasci ex matre
morte aliorum hominum.

Cur Deus non
formaverit
Christo Jesu
corpus omni-
nò novum fi-
cut Adamo.

Sed nonne cernis, respondit
ipse Ecclesiasticus, mentem Dei
Patris, Filium suum unicum mit-
tentis in mundum, non fuisse,
ut novum faceret hominem, sed
ut repararet illum, quem corru-
perat & deformaverat pecca-
tum? Voluit, ut is ipse quære-
ret Adamum, & totam ipsius
posteritatem, & non homo alius:
oportuit ergò, ut propriam no-
stram assumeret naturam huma-
nam, omnesque infirmitates ejus,
ut applicaret remedium ipsi vul-
nerato, qui acceperat ictum le-
thalem. Novi probè, potuisse
ipsum formare corpus secundi
Adami, sicut formaverat illud
primi; sed non induisset illud
carne Adami, nec apparuisset
mundo in forma peccatoris. Ve-
rum est, ipsum ingens patratu-

rum fuisse miraculum, si suppe-
ditasset ipsi corpus novum, pro-
priis suis formatum manibus:
sed nonne vides, ipsum plura &
absque comparatione longè ma-
jora patrâsse miracula eâ, quâ
usus est, ratione, induendò illum
propriâ carne Adæ peccatoris?

Siquidem imprimis, quantum Tria magna
miraculum, quòd in castissimo prodigia in
suo utero Virgo conceperit ip- eo, quòd Chri-
stus JESUS
sûmque pepererit permanens stus JESUS
Virgo. Jam miraculum hoc sumpsit cor-
valde extollit gloriam Mysterii pus huma-
Incarnationis in tribus. 1. Filius num ex Matre
Dei nascitur ex Patre Virgine, Virgine,
secundùm divinitatem; nascitur
etiam ex Virgine Matre secun-
dùm Humanitatem. 2. Pater
ipsius æternus communicat illi
solus totum suum esse divinum,
absque alterius personæ con-
cursu; & Mater ipsius ipsi
quoque communicat sola esse
suum humanum absque con-
cursu alterius personæ; unde de-
duci potest, ipsam bis magis esse
Matrem ipsius, quàm omnes
aliæ matres suorum filiorum ma-
tres existant; cum ipsa teneat lo-
cum & Patris & Matris; bis etiam
majo-